

ОТДѢЛЪ III.

**Облѣклото презъ епохата
на ренесанса.****XVI-то столѣтие.**

Когато въ 1453 год. Цариградъ падналъ подъ турска власть голѣма частъ отъ византийската интелегенция избѣгали въ Италия, кждето отнесли много стари ржкописи отъ съчиненията на древнинѣ гърци учени и философи.

Разпокжсаната на малки феодални държавици Италия ги приела радушно и възприела донесената отъ тѣхъ култура, като свѣтлина всрѣдъ мрака и невежеството, които срѣднитѣ вѣкове наложили следъ опустошителнитѣ нашествия на варварскитѣ народи.

Започнало се ревностно изучаване на старитѣ гръцки класици, което нѣщо породило любовъ къмъ древното гръцко изкуство.

Пѣснитѣ на трубадуритѣ, покрай гениалнитѣ поеми на старитѣ гърци, почнали да блѣднѣятъ и дървенитѣ светци на готика да отстѣпватъ предъ красотата на мраморнитѣ богове.

Тази епоха на изваждане отъ забрава старитѣ гръцки науки и изкуства е известна въ историята подъ името *възраждане* или *ренесансъ* (renaissance).

Но все пакъ народитѣ били вѣроующи християни, които приемали езическитѣ принципи само поради тѣхната външна красива форма, или дълбока философска мисль.

Подъ такова влияние мисльта добила по-широкъ полѣтъ и по-правилно разбиране на живота. Той станалъ по-веселъ, по-свободенъ, което му наложило сжщественна промѣна и въ облѣк-

Прегледъ на облѣклото отъ XIII до XV столѣтие.